

UUT'T OLDE VODDEN

As iej met mooi zommerwee
Der us op uut bunt egoan
Hei allich ok wel us nkeer
Ut olde Vodden an edoan.
tIs ongeliek woorj van holt,
tDarp mag zich loaten zeene!
Moor ut darp löt somgen kolt
Dee komt um't olde alléne.
Int darp is zo völ oldheid neet
tWas niejbouw wat somgen trok,
En ie wet hoé ut dan geet
nAnder'n niej huus, dan ikke ok.
En zo doonde is ons Vodden,
kBedoële dan de kern,
Veurn groot deel niej ewodden
En ok tameluk modern.

Moor de plaasse is slim groot
Met dee völle buuten-wieken,
' Zo daj duch mien tbeste doot
Ai léver 'tolde mien tbeste doot
Hopluk hei zo völle krach
En de ambisie doorveur nog,
Daj us hèn goat op een dag
En fietst d'ach-kastélen-toch.
Dee ach-kastéle bunt umtrent
Zo wod hier vake beweerd
De halve wereld deur bekend!
Wiej veult ons dr met ve-eerd!

Fiets-tochte bunt tr organiseerd
Ze goat tan met 'n grote trop,
Ikke veur mien vin dat vekeerd,
Ik holle ut ter meer op
Dat 'tbetter met 'n paar man geet,
Ai bunt met twee of driej,
kVinne daj dan völle meer zeet
Met n paar luu buj meer vriej!

Ai dee toch dan us fietsen zölt
(nEnde! woorj neet met spölt)
Is met vant eerste dat opvölt:
Joortal-ankers trekt oew oge
Deej hier an völle gevels zeet,
Ciefers zon halve meter hoge,
Ie léest njoortal dat tr steet,
Soms ist: één-zeuven-zes-nul,
Dat zôj dan mees hádop lèezen!
Das tan weln heel old spul!
Zol dat huus ech zó old wèzen?
Och ut is neet onmeugeluk,
Moor ie könt zien ai goed op let
Dat'nhele mure of een stuk
Dr al us weer niej is in ezet.

Umdat 'thus wieter bleef stoan,
tGing van geslach op geslach,
Hebt ze an d'ankers niks edoan,
Loaten zit'n of weer an ebrach.
Moor iej könt ter wel op an
Ut huus is in dat joor ezet,
Wat ze later niej maakt'n dran
Door onderholt ze ut huus met.
Ankers dee an gebint'n vas zit
Zon gebint is zwoor en seef,
Dee holt de muurn int lid
Andes zakt zon mure scheef.

As'n mure neet ve-ankerd is,
Met storm uut West of Zuud
Löp ut tan vas en zeker mis
En waait de hele mure druut
nAnker breg de vastugheid,
Ze heb mees de vorm van 'n T,
Wod ze ve-gètn, (nkleinugheid)
Dan göòj dus met de boot mee!

nAnker dan, emaaft deurn smid,
tÉene deel geet deur de muur,
Ze mot zorg'n dat ze zuuver zit
En z'wod ve-nèegeld heel secuur,
De „sleutel" dee zit buuten dus
Kôj an de gevel door zeen
Wod'n wel us versierd met 'n lus
Wat ze soms ok heel mooi deen!

Mos'n joortal-ankers an ebrach
Dan was de smid extra drok,
Beveurbeeld tmaken van een ach
Dat was ech moeiluk ok!
En twas ok nog al een spul,

Door was ok völle werk met
As hee maken zol een nul,
Mos op twee plaassen vas ezet.
Dan maken e zo ezeg een "stram"
Deej an'n harke ok wel zeet,
Zo zeej wat tr bie kieken kwam,
Joortaln waarn zo makkuk neet!

Iej treft wel us een gevel an
Woorj buuten gin ankers vindt,
Door bunt ze drin emetseld dan,
Zukke ankers neumt ze "blind".

Wiej woln deur buutenwieken
goan
tZal oe wel zachjes blieken
Daw wat lange bunt blièven
stoan
Um dee ankers te bekiesen,
Zo daw dee grote tóch neet deen,
Och, mow later moor wieter zeen.

Ome Jehan